

sborů zvláštní ustanovení. Při všech druzích sborů vyjímaje sbor zdravotní povolávají se zásadně rekruti 1. října, u zdravotního sboru dílem 1. října odvodního roku dílem 1. února budoucího roku. Aby bylo lze provéstí povolání rekrutů, s co možná malým překročením stanoveného presenčního stavu, posílají se v říjnu na dovolenou vojáci nejdéle sloužící a to u pěchoty před, u jiných sborů po nastoupení nováčkův.

Když úplně se uhradí rekrutními kontingenty potřeba u vojska (válečného námořnictva) a u zemské obrany, tu rekruti zbylí zařadí se jakožto »přespočetní« do náhradní zálohy. Tito přespočetní rozdělí se mezi vojsko a zemskou obranu v poměru ku kontingentům nováčků dle pořadí losu tak, že nejvyšší čísla losů připadnou zemské obraně; kteří pak byli odvedeni přímo k náhradní záloze, přidělí se k vojsku nebo k zemské obraně dle toho, mají-li číslo losu pro vojsko nebo pro zemskou obranu. Rekruti k vojsku připadlí a náhradní záložníci budtež přiděleni zásadně k těm oddílům vojska, která se doplňují ze zemského obvodu vojenského, v němž mají svůj domov (§ 15 brann. z.).

IV. Kontingentní rozpočet.

O hrazení potřeby vojska (námořnictva válečného) a zemské obrany repartovanými kontingenty rekrutů budiž každoročně 31. srpna učiněn rozpočet. Při tomto kontingentním rozpočtu budtež čítáni jak všichni ti, kdož od 1. září předešlého roku byli odvedeni na zákonitou dvanáctiletou dobu služební, jakož i všechny až posud definitivně určené zálohy. Vyňati jsou ti, kdož dle § 18 *a, b, c, d, a e* bran. z. odvedeni jsouce, přímo zařadění byli do náhradní zálohy, jakož i ti, kdo sami se zmrzačivše přece za schopné uznáni byli k podřízeným službám. V míru budtež přeloženi ti, kdož přes kontingent rekrutů byli odvedeni, z vojska (válečného loďstva) k zemské obraně, ze zemské obrany k náhradní záloze. Naproti tomu budtež přibráni ti, kteří jakožto »přespočetní« při repartici byli přiděleni náhradní záloze, ku hrazení eventuelních schodků ve zmíněných kontingentech. Kdyby se tedy vyskytly schodky, sestaví ze sebe tito onen scházející počet, který se pak při nejbližší kontingentní repartici do rozpočtu zařadí a rozmnoží tudíž kontingent příštího roku. Zbývající podělování vojska a zemské obrany náhradní zálohou nastává rovněž 31. srpna (§ 42 branného zákona).

Odvolání (v novém soud. řádu).

I. Pojem a účinek.

Odvolání jest řádným opravným prostředkem z rozsudku první stolice, který směřuje především k tomu, aby rozsudek v odpor vzatý na základě procesní látky prvním soudem shrnuté byl přezkoumán a sice jak co do věci samé, tak i co do řízení rozsudku předcházejícího, pokud toto vůbec v odpor ještě vzato býti může. Při posuzování správnosti rozsudku co do věci samé musí však soud odvolací z úřední povinnosti přihlížeti též ku nedostatkům, které řízení činí zmatečným (§ 461 a 462 nov. s. ř.). S odvoláním jest spojití též t. zv. stížnosti zachované, t. j. stížnosti proti opatřením a usnesením soudu během řízení vydaným, které samostatnou stížností v odpor vzítí nelze. Odvolání, pokud se týče prisouzených nákladů, má však místo jen tehdy, beře-li se zároveň v odpor výrok ve věci hlavní, ježto proti výroku o nákladech připouští se jen rekurs (§ 55 nov. s. ř.).

Odvolání tedy předpokládá:

1. rozsudek (konečný, mezitímní, dílčí, doplňovací, kontumační, rozsudek při uznání, neb odřeknutí);
2. že odvolatel jest k odvolání oprávněn, tedy že je buď žalobcem neb žalovaným, společníkem ve sporu neb vedlejším intervenientem (§§ 13, 14 a 19 nov. s. ř.);
3. že odvolání podáno v čas (ve lhůtě 14denní) (§ 464 nov. s. ř.);
4. že bylo podáno v náležitě formě (§§ 477, 496 a násl. nov. s. ř.);
5. že osoba k odvolání oprávněná se ho nevzdala neb od něho neustoupila (§§ 472 a 484 nov. s. ř.).

Odvolání má účinek jednak suspensivný, jednak devolutivný. Odvoláním v čas podaným zastaví se výkon rozsudku až do právoplatného rozhodnutí sporu potud, pokud rozsudek v odpor vzat byl (§ 466 nov. s. ř.). Ony části rozsudku, jichž návrhy odvolací se netýkají, stanou se právoplatnými a vykonatelnými. Avšak i na základě rozsudku, proti němuž odvolání bylo podáno, mohou býti povolena opatření prozatímní (§ 378 nov. ex. ř.), a je-li předmětem nároku rozsudečnického pohledávka peněžní, též exekuce zjišťovací (§ 370 a násl. nov. ex. ř.). (Viz čl. Opatření prozatímní a exekuce zjišťovací). Devolutivný účinek odvolání pak záleží v tom, že odvoláním vznáší se spor na soud odvolací (při rozsudcích soudů okresních na sborový soud I. stolice (krajský resp. zemský) a při rozsudcích sborových soudů I. stolice (krajských resp. zemských) na vrchní zemský soud.).

II. Spis odvolací.

Odvolání vznáší se odevzdáním spisu přípravného (odvolacího spisu) u procesního soudu první instance v neprodlužitelné lhůtě 14denní. Lhůta počíná se pro každou stranu doručením písemného vyhotovení rozsudku, ve věcech nepatrných však prohlášením rozsudku, když obě strany byly přítomny. Na místech, v nichž nesídlí alespoň dva advokáti, odvolací spisy mohou nahrazeny býti přiměřenými prohlášeními do soudního protokolu, jež spolupůsobení advokátova nepotřebují. Soudce, jenž protokol spisuje, má zvláště vyzvati stranu, aby přesně udala důvody odvolací, aby učinila určitý návrh odvolací, i aby udala okolnosti a důkazy, jež pro odvolací důvody mají nově býti předneseny, a má ji poučiti o právních následcích, když údaje tyto se opominou.

Odvolací spis kromě všeobecných náležitostí přípravného podání musí obsahovati:

1. označení soudu odvolacího;
2. označení rozsudku, z něhož se odvolává;
3. určité prohlášení, pokud rozsudek beře se v odpor, krátké ale přesné označení důvodů odporu (odvolacích důvodů), a prohlášení, zda navrhuje se zrušení nebo změna rozsudku, a která (odvolací návrh);
4. skutkové okolnosti a průvodní prostředky, kterými pravdivost odvolacích důvodů může býti dokázána;
5. jestliže odvolací návrh nebyl dán do protokolu, též podpis advokátův.

Právní vývody odvolací spis obsahovati nesmí (§ 467 nov. s. ř.). Toliko výjimečně může se tak státi, když obě strany výslovně se na tom shodly, že ústní líčení odvolací se odbýváti nemá (§ 492 nov. s. ř.).

III. Řízení před soudem I. stolice.

Soud procesní (předseda senatu), jemuž odvolací spis byl podán, vyřídí je v ten způsob:

1. buď je jako opožděné zamítne (§§ 464, 468 nov. s. ř.; nebo
2. shledá-li je vadným, straně nařídí, aby se k soudu dostavila, a vady odstranila, neb odvolací spis vrátí a k opětnému předložení jeho již opraveného lhůtu ustanoví (§§ 84, 85 nov. s. ř.);

3. odvolací spis formálně správný a v čas podaný doručí se odpůrci odvolatelovu.

Chce-li tento v odvolacím řízení k vyvrácení důvodů v odvolacím spise uvedených užití nových, v dosavadním řízení ještě neuvedených okolností a důkazů, nechť podá v konečné lhůtě 14denní po obdržení spisu odvolacího procesnímu soudu přípravný spis, po případě (§ 465) nechť učiní příslušné prohlášení do protokolu. Jakmile spis tento podán byl, neb prošla-li lhůta pro ně stanovená marně, předloží procesní soud odvolací spisy se všemi procesními spisy soudu odvolacímu (§ 469 nov. s. ř.).

IV. Řízení před soudem odvolacím.

A) Řízení předběžné.

Když odvolací spisy došly soudu odvolacího, má přednosta nebo soudce, jemuž přednostou svěřeny byly úkony předsedy odvolacího senátu, spisy odvolací prozkoumati. Na základě tohoto prozkoumání budiž odvolání předloženo senátu odvolacímu, který o něm rozhodne v sezení neveřejném a bez předchozího ústního přelíčení usnesením:

1. když odvolací soud není příslušný k rozhodnutí o vzneseném odvolání;
2. když odvolání jeví se býti podle zákona nepřipustné nebo opožděné;
3. když v odvolacím spise není udán rozsudek, proti kterému odvolání se děje, když odvolací spis neobsahuje nižádného nebo žádného určitého odvolacího návrhu, nebo když odvolací důvody ani výslovně ani zřetelným poukazem jednotlivě nejsou uvedeny;

4. když odvolání z rozsudku pro zmeškání některé strany vyneseného na tom jest založeno, že tu není promeškání;

5. když rozsudek nebo řízení před vynesením rozsudku předcházející berou se v odpor jako zmatečné;

6. když výrok, do rozsudku pojatý, o námitce nepřislušnosti neb o sporu zahájeném neb o právní moci bere se v odpor;

7. když soudce, jemuž svěřeno jest prozkoumání odvolacích spisů, jest toho mínění, že rozsudek nebo řízení jemu předcházející trpí zmatečností odvolatelem neuvedenou (§§ 470, 471 nov. s. ř.). Odvolání jest nepřipustné zejména také tenkrát, když bylo podáno osobou, které nepřisluší opravný prostředek odvolání, nebo která odvolání platně se zřekla. Působnost zřeknutí se práva odvolacího, které učiněno bylo po prohlášení nebo doručení rozsudku soudce prvního, nezávisí na tom, zda-li by odpůrce přijal zřeknutí (§ 472 nov. s. ř.).

Jestliže odvolací senát pro zjištění odvolacích důvodů nebo zmatečnosti pokládá, že jest třeba vysvětlení okolností od stran neb od soudu první instance anebo jiných předchozích vyhledání, buďte vysvětlení nebo vyhledání tato nařízena a odvolací senát s použitím příslušných udání stran ve spisech odvolacích obsažených nechť buď sám je provede nebo soudcem, jemuž to přikáže, nebo procesním soudem první instance je provést dá.

Odvolací soud se usnese:

a) aby odvolání přikázáno bylo příslušnému soudu odvolacímu, když odvolací soud, na který odvolání vzneseno bylo, není příslušný (§§ 474, 471 č. 1); neb

b) odvolání zamítne, jakožto formálně nemístné (§§ 474, 471 č. 2, 3);
c) rozsudek zruší a rozepře podle toho, kterak úplně jest jednání před prvním soudcem provedené, vrátí procesnímu soudu první instance buď toliko k vynesení nového rozsudku nebo ku pokračování v jednání a k vynesení rozsudku:

a) shledá-li, že odvolání v případě pod č. 4 vznesené jest důvodným, nebo rozsudek resp. řízení v případě pod č. 5 zmatečným, a jestli dalšího jednání potřebí (§§ 471, 4, 5, 478 nov. s. ř.);

β) jestliže v případě pod č. 6 soud první instance svou nepříslušnost neprávem byl vyřkl, aneb bezdůvodně pokládal, že spor jest zahájen, nebo rozhodnutí o žalobním nároku neprávem proto odepřel, poněvadž prý o něm již právoplatně jest rozhodnuto;

d) soud odvolací žalobu zamítne a řízení a rozsudek zruší:

a) Jestli neprávem procesní soud pokládal se býti příslušným;

β) jestli soud první instance neprávem nehleděl k zahájenému již sporu nebo jestliže nesprávně zavrhl návrh, aby žaloba bez jednání o hlavní věci byla zavržena, poněvadž žalobní nárok již právoplatně jest rozhodnut;

γ) nebyla-li některá strana řádně zastoupena;

δ) bylo-li rozhodnuto o věci k pořadu práva nepatřící (§ 478 odst. 1 a 2, § 477 č. 3, 5 a 6).

Byl-li rozsudek v odpor vzatý zrušen pro nepříslušnost soudu první instance a rozepře poukázána byla k novému jednání před soudem příslušným, budiž nové jednání toto provedeno na základě jednacího protokolu o prvním jednání sepsaného a všech ostatních procesních spisů k odvolacímu soudu došlých. Všechna doznání stran i jinaká prohlášení, stranami při prvním jednání učiněná, podrží svou účinnost také pro jednání nové. Strany však při něm mohou přednésti i taková tvrzení o skutkových okolnostech a důkazy, útočné a obranné prostředky, které od nich při prvním jednání nebyly přivedeny k platnosti; rovněž mohou strany při pozdějším jednání dodatečně učiniti prohlášení o tvrzeních ohledně skutků a nabídnutých důkazech při dřívějším jednání opomenutá neb odepřená (§ 476).

Byl-li zrušen rozsudek prvního soudce pro zmatečnost, aniž následkem toho pro vyřízení věci jest potřebí dalšího jednání, budiž, pokud zmatečnost sahá, vyrčeno odmítnutí žaloby.

Přikázání toto budiž však zrušeno, když obě strany v konečné lhůtě 8 dnů po doručení rozhodnutí soudu odvolacího navrhnou, aby odvolací soud po provedení potřebného nového jednání rozhodl ve věci sám. Tento návrh buď učiněn u soudu odvolacího. Byla-li rozepře přikázána některému soudu první instance, má soud tento z úřední povinnosti položit rok k ústnímu líčení. Avšak s položením roku budiž sečkáno, až by rozhodnutí odvolacího soudu nabylo právní moci, když soud tento vyřkl, že řízení v první instanci teprve potom, až by odvolací rozhodnutí nabylo právní moci, má býti započato, nebo v něm býti pokračováno. Takovýto výrok může státi se z úřední moci nebo k návrhu; proti němu samostatný prostředek opravný není dopuštěn.

B) Ústní přelíčení odvolací.

1. Ustanovení roku.

Není-li podmínek pro to, aby vyžádáno bylo rozhodnutí odvolacího senátu, nebo jestliže odvolací senát shledal, že odvolací spis k tomu se hodí, by položen byl rok k ústnímu odvolacímu přelíčení, tedy rok tento budiž předsedou

odvolacího senátu tak ustanoven, aby mezi doručením předvolání stranám a rokem byla doba asi 14 dnů. V naléhavých případnostech může tato lhůta také býti zkrácena. Rok k ústnímu přelíčení odvolacímu má položen býti i tenkrát, když odvolání, vznesené pro mylně předpokládané promeškání, pro nepřislusnost soudu, pro rozhodnutí o sporu zahájeném neb o moci právní nebo pro zmatečnost, bylo zamítnuto v neveřejném zasedání soudem odvolacím, avšak v odvolacím spise uvedeny jsou také ještě jiné důvody ústnímu jednání vyhrazené. Jestliže strany již v odvolacím řízení pojmenovaly advokáty je zastupující, předvolání k ústnímu jednání svědčiti má advokátům (§ 480 nov. s. ř.).

Jeví-li se toho býti potřebí, aby v odvolacím jednání pravdivost jednotlivých skutkových okolností, které v odvolacím spise nebo v přípravném podání uvedeny byly a o které odvolání se opírá, na jisto postavena, důkazy již v první instanci předvedené opětovány, doplněny nebo dosud jen nabídnuté provedeny byly, má předseda odvolacího senátu předvolati k odvolacímu jednání svědky pojmenované nebo znalce v první instanci vyslechnuté, má vyzvati strany, by se dostavily, a má opatřiti, by všechny ostatní průvodní prostředky byly dodány (§ 481 nov. s. ř.).

2. Předmět ústního přelíčení.

Při líčení před odvolacím soudem nesmějí kromě nároků na náhradu nákladů odvolacího řízení vzneseny býti ani nový nárok, ani nová námítka. Skutkové okolnosti a důkazy, které podle obsahu procesních spisů prvního soudce a skutkové podstaty rozsudku nebyly uvedeny v instanci první, smějí stranami v odvolacím řízení býti předneseny toliko k dokázání nebo vyvrácení uvedených důvodů odvolacích; k takovému novému přednesení smí kromě toho toliko tenkrát býti přihlédáno, když bylo dříve odpůrci oznámeno spisem odvolacím nebo spisem přípravným (§§ 468, 482 nov. s. ř.). Návrhy odvolací nesmějí beze svolení odpůrcova ani rozšířeny, ani jinými nahrazeny býti. Totéž platí o odvolacích důvodech v odvolacím spise udaných. Svolení takové tu je, když přítomný odpůrce neodporovav změně, jedná o změněných návrzích neb o nově uvedených důvodech odvolacích. Změna žaloby, na níž se rozsudek v odpor vzatý zakládá, není dopuštěna ani se svolením odpůrcovým (§ 483). Odvolání může vzato býti zpět až do konce ústního odvolacího jednání. Toto zpětvzetí může prohlášeno býti při líčení nebo může se státi spisem podaným soudu odvolacímu. Vznese-li se toto podání ještě před počátkem ústního přelíčení, může soud odvolací naříditi, že s položeného roku má sejíti. Zpětvzetí má kromě ztráty prostředku opravného za následek také závazek, nésti náklady opravným prostředkem povstalé a zejména také všechny náklady tím odpůrci způsobené. O závazku k náhradě nákladů rozhodnouti má soud odvolací usnesením. Návrh tento, nemá-li býti vyloučen, budiž učiněn při ústním přelíčení; jestliže však rok k odvolacímu jednání položený nebyl odbýván, budiž učiněn v 8 dnech po vyrozumění odpůrce odvolatelova o tom, že odvolání zpět vzato (§ 484). Jednání o odvolání z rozsudku, jehož doplnění bylo navrženo, může k návrhu býti odloženo, až doplňovací rozsudek bez odvolání nabude právní moci nebo až také odvolání z doplňovacího rozsudku dojde k soudu odvolacímu. V této případnosti budiž jednání o obou odvolacích spojeno. Odvolací jednání může rovněž k návrhu odloženo býti až k rozhodnutí o žádané opravě skutkové podstaty rozsudku, pokud by žádaná oprava mohla míti vliv na posouzení odvolání (§ 485).

3. Průběh ústního přelíčení.

Ústní odvolací přelíčení počíná se po vyvolání věci přednesením jednoho člena senátu odvolacího jakožto zpravodaje. Zpravodaj tento má pomocí procesních spisů vyložit, kterak věc se má a jaký byl dosavadní průběh rozepře, pokud toho jest třeba, aby porozuměno bylo odvolacím návrhům a aby zkoušena byla správnost rozsudku v odpor vzatého a důvodů odvolacích, pak má vyložit podstatné okolnosti ze spisů stranami v odvolacím řízení podaných a má označiti sporné kusy z toho vyplývající. Přednášející nesmí vysloviti své mínění o rozhodnutí, jež by mělo býti vyneseno. Na to zapisovatelem budte přečteny návrhy stran a část rozsudku prvního soudce, kteráž odvolání se dotkla, i s důvody rozhodovacími a pokládá-li to předseda nebo odvolací senát za účelné, také příslušné části jednacního protokolu první instance. Po té slyšeny budte strany se svými předneseními. Jestliže přednesení některé strany nesrovnává se s obsahem procesních spisů, má předseda na to upozorniti (§ 486).

Návrh, aby příslušnost odvolacího soudu byla odmítnuta, v odvolacím řízení může učiněn býti toliko tenkrát, když vymoženo nebo zamítnuto býti má zakročení některého odvolacího soudu vykonávajícího obchodní, námořskou nebo horní pravomoc. Návrh, aby příslušnost odvolacího soudu byla odmítnuta, musí učiněn býti ihned po skončení přednesení, jímž zpravodaj přelíčení odvolací zahajuje, jinak jest vyloučen; o tomto návrhu budiž bez odkladu, nežli jednání o odvolání se zahájí, jednáno a rozhodnuto. Bylo-li návrhu na odmítnutí příslušnosti soudu odvolacího vyhověno, má soud vyřknouti usnesením svou nepřislušnost. Když toto usnesení nabylo moci právní, budiž v odvolacím řízení pokračováno před příslušným soudem odvolacím. Soud tento jest v takové případnosti vázán rozhodnutím vydaným o druhu pravomoci, již vykonávati sluší. Zamítne-li se návrh, budiž v odvolacím jednání ihned pokračováno a řízení toto provedeno. Rozhodnutí o tomto návrhu nebudiž v této případnosti zvláště vyhotoveno, nýbrž budiž pojato do rozhodnutí odvolacím soudem o hlavní věci vydaného (§ 487).

Odvolací senát může provésti nejen důkazy, příhodné k dotvrzení nebo poražení důvodů odvolacích, nýbrž může, když toho jest třeba pro rozhodnutí o návrzích odvolacích, také opakovati nebo doplniti provedení důkazů v první instanci již vykonané a dodatečně provésti důkazy v řízení před prvním soudcem stranami marně nabízené. Odvolací senát v poslední případnosti, jakož i když ohledání má býti doplněno, může sám provésti průvodní řízení podle předpisů pro to v první instanci platných, nebo může dáti provedení důkazů vykonati soudcem, jemuž to přikáže nebo jež o to dožádá. Jestliže v první instanci veden byl důkaz znalci, odvolací senát může jej znova dáti provésti ustanoviv znalce jiné. Byla-li některá strana v první instanci pod přísahou vyslechnuta, soud odvolací nemůže naříditi, aby o témž skutku přísežně vyslýchán byl odpůrce. Nařídí-li odvolací senát, aby strana v první instanci již přísežně slyšená byla znova přísežně vyslechnuta, budiž strana tato vyslýchána s připomenutím přísahy vykonané v instanci první. Odvolací soud může toliko tenkrát naříditi přísežné vyslechnutí strany, která v první instanci odepřela výslech nebo přísežnou výpověď, když nabyl přesvědčení, že strana měla dostatečné důvody pro odepření výslechu a že tyto důvody od té doby pomínuly (§§ 488, 489).

Jestliže by jedna nebo obě strany se nedostavily, budiž přece o odvolání jednáno a rozhodnuto, přihlédajíc k tomu, co v odvolacím spise a v učiněném snad přípravném podání jest uvedeno. Zdali některé nové přednesení pokládati jest za doznané nebo za popřené, o tom odvolací soudce má rozhodnouti, maje zřetel ke skutkové povaze rozsudku v odpor vzatého a ke všem ostatním procesním spisům první i druhé instance. Strany mohou se toho vzdáti, aby položen byl rok k ústnímu přelíčení o odvolání. Vzdání toto jest účinné, bylo-li výslovně prohlášeno stranami v odvolacím spise nebo v podání k procesnímu soudu první instance neb k odvolacímu soudu učiněném. V této případnosti odvolací spis může obsahovati také právní vývody a výklady o skutečnostech a důkazech. O odvolání rozhodne se pak v neveřejném zasedání bez předchozího jednání ústního. Soud však může, když by v té které případnosti jevílo se toho býti potřebí, naříditi ústní jednání (§§ 491, 492).

4. Protokol.

Do protokolu o ústním odvolacím přelíčení pojat buď obsah přednesení o skutcích a nabídnutí důkazů stran toliko potud, pokud uchyluje se od údajů procesních spisů soudce prvního o obsahu jednání. Když ústní odvolací přelíčení při jednom roku se provede a skončí, vyličení přednesení stran, k stavu věci se vztahujícího, může vyhrazeno býti skutkové podstatě rozsudku. V jednacím protokole zapsány pak budte toliko okolnosti a prohlášení v §§ 207 a 208 s. ř. naznačené. Návrhy na opravu udání, do skutkové podstaty rozsudku pojatých, o přednesení stran skutků nebo průvodů se týkajícím budte učiněny v 8 dnech po doručení rozsudku u odvolacího soudu (§§ 420, 493).

V. Vyřízení odvolání soudem odvolacím po skončeném přelíčení.

1. Shledá-li soud během ústního přelíčení odvolacího, že odvolání je nepřijatelné, opožděné nebo vadné (§ 471, č. 2 a 3 nov. s. ř.), tedy je jakožto formálně nepřijatelné usnesením zamítne (§ 495).

2. Objeví-li se během ústního přelíčení, že odvolací soud jest nepřislušný, vyslovena budiž nepřislušnost tato usnesením a věc přikázána příslušnému soudu odvolacímu (§ 487). Případ tento bude praktickým jen při odvoláních z rozsudků soudů okresních ve věcech obchodních, námořských a horních.

3. Soud odvolací odvolání zamítne a věc vrátí procesnímu soudu I. stolice k vynesení rozsudku nebo nařídí doplnění řízení v těchto případech:

a) trpí-li řízení v I. stolici provedené nedostatky takovými, které úplnému a důkladnému posouzení a rozhodnutí brání (§ 496, č. 2),

b) trpí-li řízení v I. stolici zmatkem, který odstraniti nelze (§§ 477 a 478);

c) nebyly-li návrhy ve věci samé rozsudkem v odpor vzatým úplně vyřízeny (§ 496, č. 1);

d) když podle obsahu procesních spisů skutkové okolnosti, které odvolacímu soudu zdají se býti rozhodnými, v I. stolici vyšetřeny nebyly (§ 496 č. 3).

4. Soud odvolací rozhodne rozsudkem ve věci samé:

a) V případech pod č. 3 uvedených, jestliže obě strany srovnale to navrhují, nebo jestliže to dle úsudku soudu jest přiměřené, aby vyřízení bylo urychleno neb nákladů ušetřeno (§ 496).

b) Ve všech ostatních případech, pokud nenastoupí některý z uvedených způsobů vyřízení (§ 497).

Rozhodnutí obsahovati má všechny sporné stránky přiřčeného neb odepřeného nároku se týkající, které podle odvolacích návrhů vyžadují rozboru a posouzení v instanci druhé. Rozsudek soudce prvního smí toliko potud býti změněn, pokud jeho změna byla navržena. Odvolací soud položení má za základ svému rozhodnutí výsledky jednání a důkazů provedených, v procesních spisech prvního soudce a v rozsudku první instance na jisto postavené, uvedenými odvolacími důvody nedotčené, pokud by výsledky tyto nebyly opraveny právě odvolacím jednáním. Jaký význam má býti dán odporu, který včasné učiněn byl proti jednotlivým protokolárním záznamům první instance nebo proti tomu, co uvedeno jest ve vyhotovení některého důkazního usnesení nebo ve skutkové povaze rozsudku o přednesení skutků a průvodů se týkajícím (§§ 444, 445), posouditi má odvolací soud, třeba-li toho, po ústním jednání o záznamech a údajích odporem postižených (§ 438), vezma pečlivě v úvahu výsledky odvolacího řízení a všechny jiné okolnosti (§ 498).

Rozsudek neb usnesení odvolacího soudu, kterým odvolání jest vyřízeno, buďte pokaždé stranám v písemném vyhotovení doručeny. Při vylíčení skutkové podstaty rozsudku odvolacího soudu není vyloučeno, aby poukázáno bylo k rozsudku soudce prvního.

Odvolání (v právu trestním) jest řádný opravný prostředek proti rozsudkům trestních soudů.

I. Odvolání z rozsudků soudů sborových a porotních. 1. Přípustnost a legitimace.

Odvolání vedle zmateční stížnosti může býti podáno z rozsudků sborových soudu I. instance a soudů porotních, ať jde o zločin, přečin anebo přestupek a může čeliti buď proti výroku o míře trestu nebo proti výroku o soukromoprávních nárocích. Odvolání směřující proti výroku o trestu mohou podati všichni, kdo jsou oprávněni vznést stížnost zmateční, avšak ke škodě obžalovaného jen tehda, když užito bylo mimořádného zmírnění nebo změny trestu, jestliže tedy soud nešetřiv mezi zákonných vyměřil trest buď jiného způsobu nebo pod minimální sazbou na čin ten stanovenou; ve prospěch obžalovaného pak jen tehda, jestliže soud ani jednoho ani druhého tohoto práva neužil stanoviv trest v mezích zákonné sazby (§§ 283 a 346 tr. ř. a výn. min. sprav. ze dne 3. ledna 1875 č. 18476 a plen. nál. kas. dv. kn. jud. č. 26). Bylo-li nebo nebylo-li v rozsudku vysloveno, že odsouzený může býti dán pod policejní dohled, má i tu odvolání dle § 5 zák. ze dne 10. května 1873 č. 108 ř. z. místo, rovněž pak lze podati odvolání ve prospěch resp. v neprospěch odsouzeného, jestliže bylo resp. nebylo v rozsudek pojata rozhodnutí, že týž může býti odevzdán do donucovací pracovny (zák. ze dne 24. května 1885 č. 89 ř. z., § 7). — Z výroku o nárocích soukromoprávních může se odvolati toliko obžalovaný a jeho zákonný zástupce a dědicové, nikoli však soukromý účastník, jenž může nastoupiti jenom pořadem práva soukromého (§§ 283 odst. 2, 366, 372 tr. ř.).

2. Ohlášení a provedení.

Odvolání dlužno ohlásiti ve 3 dnech po prohlášení rozsudku u sborového soudu I. instance. Odkladací účinek má jen tenkrát, směřuje-li proti způsobu trestu nebo jestliže obžalovaný, jenž si stěžuje proti výměře trestu,